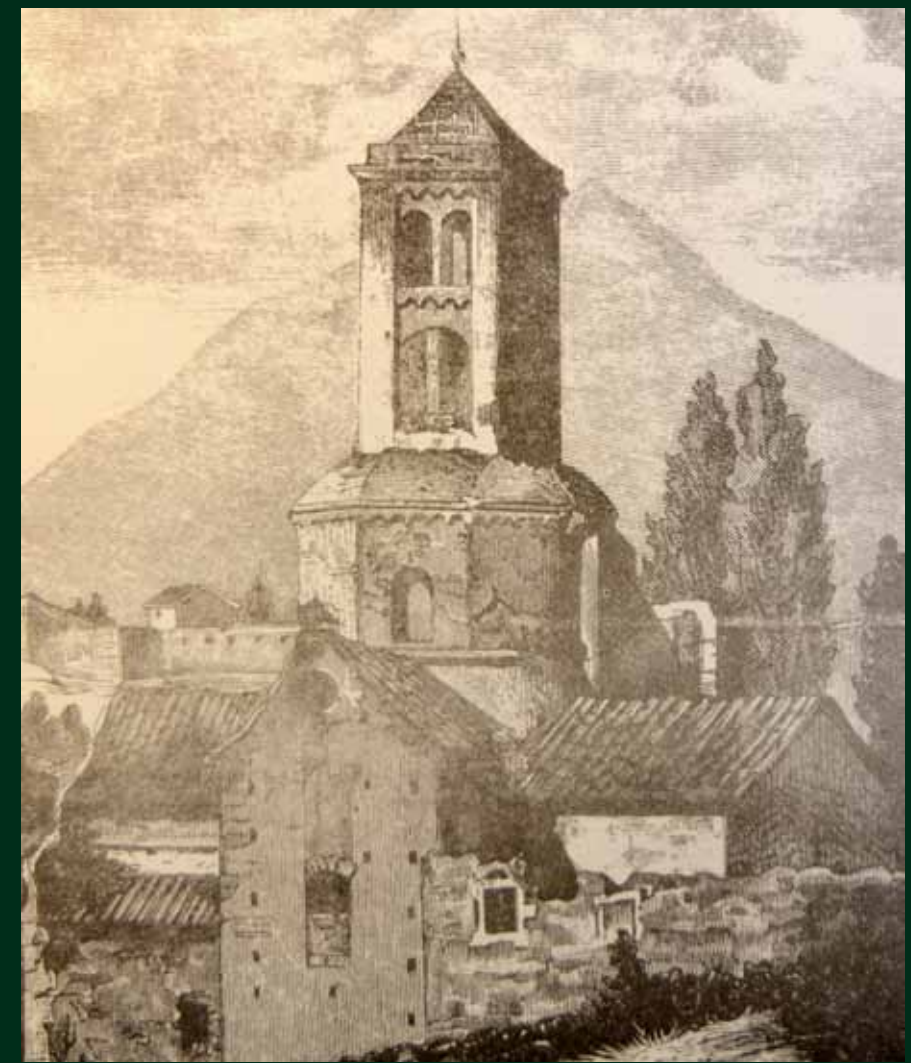

L'any 952, des de Reims, el rei Lluís IV de França confirmà les possessions del monestir de Camprodon

Gravat del monestir de Sant Pere l'any 1879, publicat per J. Morer i F. Galí

4 MONESTIR DE SANT PERE

Tour virtual 360° de l'interior

L'any 904 el bisbe de Girona Servus Dei consagrà una església dedicada a Sant Pere al lloc de Camprodon. Entre el 948 i el 950 (aprox.) el comte Guifré II de Besalú l'erigí com a monestir benedictí. L'abat i els monjos benedictins foren els principals organitzadors del creixement demogràfic i econòmic de Camprodon entre els segles X i XII. Al 1078 el comte Bernat II l'uní al

monestir occità de Moissac, dependència que es mantingué gairebé quatre segles, fins l'any 1461. L'església actual, de planta de creu llatina, d'una sola nau coberta amb volta apuntada i cimbori al creuer, fou consagrada el dia 13 de novembre de 1169. Restaurat en dues repeses, la primera a partir de 1898 (A. Serrallach) i la segona entre 1932 i 1933 (J. Martorell), que li conferí l'aspecte actual.

MONASTERIO DE SAN PEDRO

En el 952, desde Reims, el rey Luis IV de Francia confirmó las posesiones del monasterio de Camprodon.

En el año 904 el obispo de Gerona, Servus Dei, consagró en Camprodon una iglesia dedicada a San Pedro. Entre el 948 y el 950 (aproximadamente) el conde Wilfredo II de Besalú la erigió en monasterio benedictino. El abad y los monjes fueron los principales organizadores del crecimiento demográfico y económico de Camprodon entre los siglos X y XII. En 1078 el conde Bernat II lo unió al monasterio occitano de Moissac, dependencia que se mantuvo durante casi cuatro siglos, hasta 1461. La iglesia, de planta de cruz latina y una sola nave cubierta con bóveda apuntada y cimborrio en el crucero, fue consagrada el 13 de noviembre de 1169. La restauración tuvo lugar en dos fases, la primera a partir de 1898 (A. Serrallach) y la segunda entre 1932 y 1933 (J. Martorell), que le confirieron el aspecto actual. Las guerras y las desamortizaciones han hecho que se perdiera para siempre el complejo monacal. Algunos capiteles de su claustro románico sostienen hoy el altar mayor de la iglesia parroquial.

LE MONASTÈRE DE SAINT PIERRE

En 952, depuis Reims, le roi Louis IV de France confirma les biens du monastère de Camprodon.

L'évêque de Gérone, Servus Dei, consacra en l'an 904 à Camprodon une église dédiée à Saint Pierre. Entre approximativement 948 et 950, le comte Guifred II de Besalú l'érigea en monastère bénédictin. L'abbé et les moines furent, entre les Xe et XIIe siècles, les principaux instigateurs de la croissance démographique et économique de Camprodon. En 1078, le comte Bernat II l'unit au monastère de Moissac en Occitanie, dépendance qui durera pendant près de quatre siècles, jusqu'en 1461. L'intérieur de l'église bâti sur un plan en croix latine contient une nef surmontée d'un dôme pointu et une coupole dans la croisée du transept. Elle fut consacrée le 13 novembre 1169. Sa restauration, qui compte deux phases, la première à partir de 1898 (A. Serrallach) et la seconde entre 1932 et 1933 (J. Martorell), lui confère son aspect actuel. Les restes de l'ancien monastère sont à jamais perdus à la suite de guerres et de désamortissements. De nos jours, quelques-uns des chapiteaux du cloître roman soutiennent le maître-autel de l'église paroissiale.

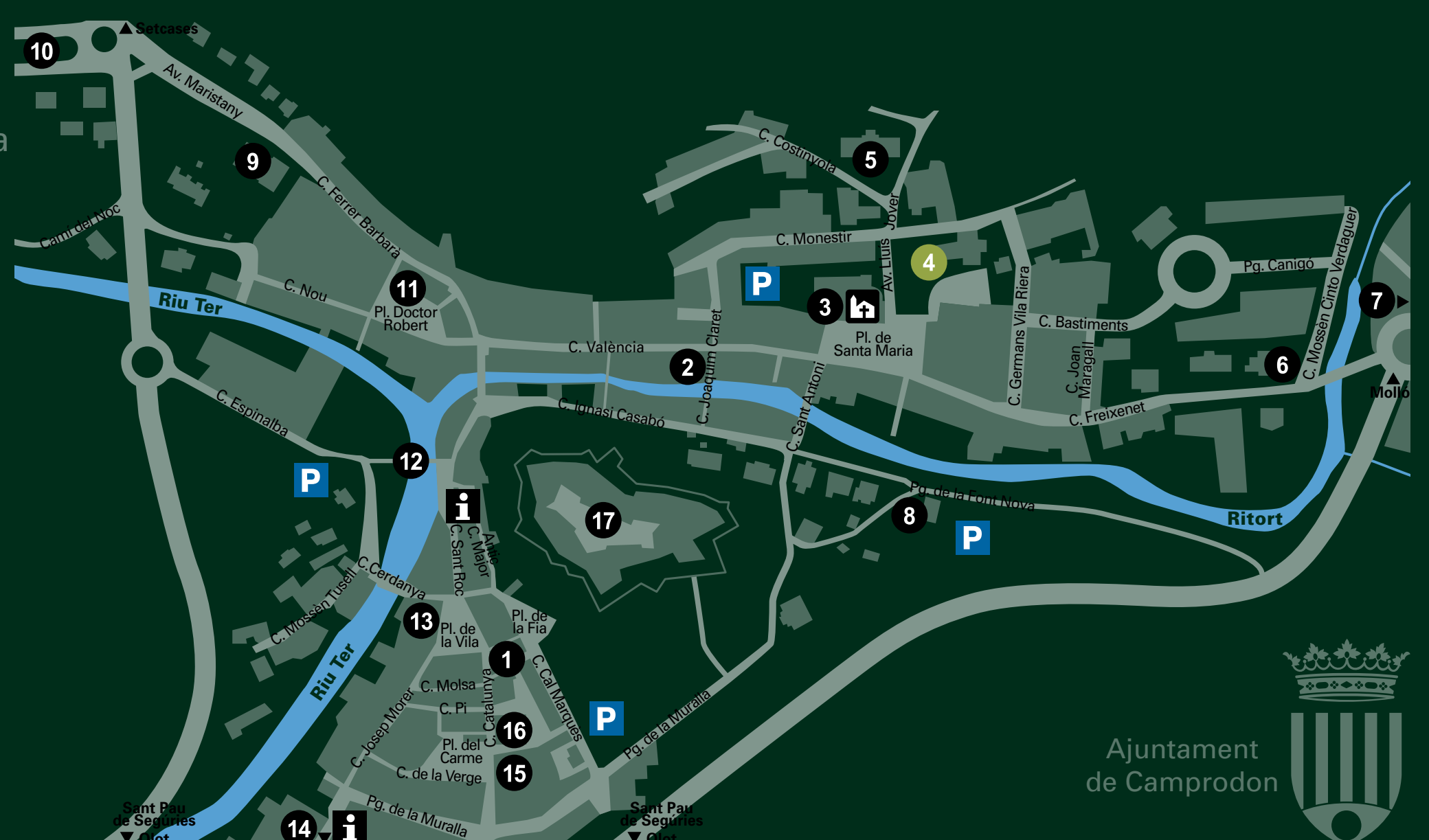
Monastery of Saint Peter

In 952, from Reims, King Louis IV, approved the possessions of the Monastery of Camprodon.

In the year 904, the Bishop of Gerona, Servus Dei consecrated a church dedicated to Saint Peter in the Camprodon area. Between 948 and 950 (approx.), Count Wilfred II of Besalú, built it into a Benedictine monastery. The abbot and the nuns were the main organisers of the growth in population and the economy in Camprodon between the 10th and 12th centuries. In 1078 Count Bernat II joined it to the Occitan monastery of Moissac, and this dependence lasted almost four centuries until 1461. The church, with its Latin cross shaped plan and one single nave with a pointed vault roof and dome in the transept, was consecrated on 13 November 1169. It was restored in two phases, the first phase began in 1898 (A. Serrallach) and the second took place from 1932 to 1933 (J. Martorell), which gave the building its current appearance. Wars and expropriations have meant that it has lost its monastic complex forever. Some of the capitals of its Romanesque cloister support the Parish church's main altar.

Camprodon

1. Casa natal d'Isaac Albéniz
2. Can Suris
3. Església parroquial de Santa Maria
4. **Monestir de Sant Pere**
5. Hospital geriàtric
6. Can Roig
7. Capella del Roure
8. Passeig de la Font Nova
9. Antiga fàbrica de galetes Birba
10. Passeig Maristany
11. El Prat (plaça Dr. Robert)
12. Pont Nou
13. Casa de la Vila (Ajuntament)
14. Monòlit a Pau Pujol
15. Convent del Carme
16. Cal Marquès
17. Castell

Ajuntament de Camprodon

